

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7247/2021
24.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Матић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 448/21 од 23.08.2021. године, на седници одржаној 24.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 448/21 од 23.08.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 448/21 од 23.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу Прр 18/21 од 12.07.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужилји због повреде права на суђење у разумном року исплати на име правичног задовољења, новчано обештећење у износу од 450 евра са законском затезном каматом почев од 12.07.2021. године, као дана пресуђења до исплате све у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилје преко досуђеног износа од 450 евра до траженог износа од 150.000,00 динара, са законском затезном каматом на овај износ почев од дана пресуђења 24.12.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилји на име трошкова поступка исплати износ од 9.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр 448/21 од 23.08.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда и обавезана тужена да тужилји на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од још 750 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом почев од 12.07.2021. године до исплате под претњом извршења док је у преосталом делу преко досуђеног износа за износ од још 750 евра са законском затезном каматом на наведени износ почев од пресуђења 12.07.2021. године до исплате а све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате до траженог износа од 150.000,00 динара тужбени захтев тужилје одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба

тужиље и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка, позивајући се на разлоге прописане чланом 404. Закона о парничном поступку.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20). Тужиљи је нижестепеним пресудама досуђена накнада штете због повреде права на суђење у разумном року, чија висина зависи од околности сваког конкретног случаја, па у том смислу нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни осталих разлога за изузетну дозвољеност ревизије, а због битне повреде одредаба поступка посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 23.06.2021. године тужиља је тражила накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року у износу од 150.000,00 динара.

С обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Без обзира што је одлука делимично преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић